

Olvasmány
2 Kir 4, 42-44

Elizeus próféta korában, a nagy éhínség idején történt:

Jött egy ember Baal-Salisából és az Isten emberének kenyeret hozott az első termésből: hús árpakenyeret meg friss gabonát a zsákjában. Erre Elizeus megparancsolta: „Adjatok enni az embereknek!” Szolgája ellene vetette: „Hogy adjak ennyit száz ember elé?”

De ő azt felelte: „Adj csak az embereknek enni! Mert ezt mondja az Úr: Esztek és még marad is.” Erre eléjük tette, azok ettek és még maradt is, ahogy az Úr mondta.

Szentlecke
Ef 4, 1-6

Testvéreim! Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljetez méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok; teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel. Törekedjétek arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet. Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól.

Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent áthat és mindenben benne van.

Evangelium
Jn 6, 1-15

Jézus átment a Galileai-tengernek, vagyis Tibériás-tavának a túlsó partjára. Nagy tömeg követte, mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken végbevitt. Jézus fölment egy hegyre, és ott leült tanítványaiival. Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe.

Amikor Jézus fölemelte szemét, és látta, hogy nagy tömeg jön felé, így szólt Fülöphöz: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?” Ezt pedig azért kérdezte, hogy próbára tegye, mert tudta ő, hogy mit fog tenni.

„Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset” – felelte Fülöp.

Az egyik tanítvány, András, Simon Péter testvére megszólalt: „Van itt egy fiú, akinél öt kenyér és két hal van, de mi ez ennyinek?”

Jézus meghagyta: „Telepítsétek le az embereket!” Sok fű volt azon a helyen. Letelepdedtek hát: szám szerint mintegy ötezren voltak csupán a férfiak.

Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta a letelepdedett embereknek; ugyanígy (adott) a halból is, amennyit csak akartak. Amikor pedig jóllaktak, szólt tanítványainak: „Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba.” Összeszedték, s tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékából, amit meghagytak azok, akik ettek.

Amikor pedig az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Ez valóban az a próféta, aki a világba jön.”

Mikor Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják vinni hogy erőszakkal királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egészen egyedül.

Túrmezei Erzsébet:

Szorozd meg!

Megoldatlan feladatom felett
virrasztok. Hiányzik a felelet.
„Jöjj, Mesterem! Nézd, nem bírok veled.
Csak könnyeimel öntözöm tele.
Ha éhezők könyörgő szája kér,
aszott kéz nyúl betevő falatér’,
s a lelkem olyan kifosztott, szegény:
magam is éhes, hogy’ segítsék én?
Elfogy a hit és elfogy az erő.
A kevesemmel hogy’ álljak elő?
A keveset ezeknek osztani,
hogy mindenkinek jusson valami,
jusson valami és jusson elég,
Mester, lehet?!” „Hát szorozd meg elébb!
A szorzó áldott két kezem legyen!
Emlékezzél csak! Azon a hegyen...
az ezrek... az öt árpakenyér...
s te búslakodnál a kevesedér’?
Szorozz! – Enyém az éhező sereg.
Szorozz! – Én mindig megsegítelek.
Szorozz! – Az én szolgám szegény legyen,
s ha adni kell, mindig tőlem vegyen!
Szorozz!”
Szorok és hajnalfényben ég
a diadalmas eredmény: Elég.

HIRDETÉS

Augusztus 1-jén és 2-án lesz a Szeged–Alsóvárosi Havasboldogasszony Búcsú. Részletes program a templomunkban kihelyezett plakáton olvasható.

A Plébánia Hivatal július és augusztus hónapokban hétköznapokon 8.00–12.00 óráig tart nyitva.